

شیراز

جناب غلامحسین میرزا علیه بهاء الله الابهی

رَبِّ و رَجَائی قد قَدَرْتُ بحکمتک البالغة الالفه بین خلقک و الانس بین البرایا من عبادک قد خلقت کلّ شیء زوجین اثنين حتّی بهذا الالتیام يحصل المرام و بهذا الارتباط يحدث الانبساط فبفضلک و جودک قد اَلَفْتُ بین القلوب و الارواح حتّی يلوح وجوه بنور محبتک کالمصباح و تقوم الافراح بین خلقک فی کلّ مساء و صباح انّ عبدک العلی بهذا الاوان قد اعتنق امتک الطّیبة الطّاهرة سلیلة من کان عبداً لک من حیث الاسم و الروح ربّ اجعلهما جسداً واحداً و روحاً واحداً و قلباً واحداً یمتزجان امتزاج الماء بالزّاح و الشّهد باللّین المصفّی و قدّر کلّ بركة فی سلالتهما و احسن مثواهما و اجعلهما آیتین باهرتین تبهران من افق المحبة و الوداد انک انت المؤلّف المقدّر المحبّب الکریم الرّحیم

این سند از www.bahai.org/fa/lcgal به پیوندی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۲ اوت ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر